

פחדא אשתתפו. הארץ, דכתיב, (תהלים ח) מה אדיר שמך בכל הארץ. (ישעיה
 ו) מלא כל הארץ כבודו.

יהי רקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים, עתיקא
 לזעירא, אתפרש, ואתדבק. לא אתפרש ממש פומא ממלל רברבן.
 אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים, וכתיב (במדבר יט) ונתן
 עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קטז) אתה לך
 לפני יי בארצות החיים. (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועץ
 החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלימין,
 ומים דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר. (בראשית ו) ויאמר
 יי, פד אתיישבא בזעירא. מפאן (נ"א דכד אמר בשם אמרו) (לומר) דכר.
 דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבההוא רוחא
 דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיך לתפאי.

ובגין כך פתיב (מי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא
 שלים. י' בלחודוי מאה. תרין אתנוון תרין זמנין, מאה ועשרים
 שנה. י' בלחודוי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפי
 שנין. מפאן פתיב, (תהלים קלט) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה
 ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם
 יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, ובני
 האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב)
 ותענוגות. תענוגת קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (נ"א דאתרמיזו) דאתרמיזו
 מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה, דכתיב, (מלכים א ה) ויי
 נתן חכמה לשלמה, וכתיב (מלכים א ה) ויחכם מפל האדם. משום דהני לא
 אתפללו באדם.

ויי נתן חכמה, ה' עלאה. ויחכם, דמינה אתחכם לתפא. המה הגבורים
 אשר מעולם, עולם דלעילא. אנשי השם, דאתנהגן בשמא. מאי
 שמא. שמא קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתפא, ולא אתנהגן אלא
 בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו מסתים סתימא, אלא
 גריעותא, ולא גריעותא אנשי השם סתם, מפללא דאדם נפקו, פתיב (תהלים
 מט) אדם ביקר בל ילין, אדם ביקר, ביקירו דמלפא, בל ילין, בלא רוחא.

תְּלִיסָר מְלָפֵי קָרְבָא, בְּשִׁבְעָה. שְׁבַעַה. מְלָפִין בְּאַרְעָא, אֲתַחְזִיאוּ נַצְחֵי קָרְבָא. תְּשַׁעַה דְּסַלְקִין בְּדַרְגִין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתֵהוּן, וְלִית דִּימְחֵי בִידֵיהוּן. חֲמִשָּׁה מְלָפִין קְיִימִין בְּבַהֲלוֹ, לְקָמֵי אַרְבַּע לָא יִכְלִין לְמִיקָם. אַרְבַּע מְלָפִין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוּן תְּלִיין פְּעַנְבִין בְּאַתְפְּלָא צְרִיזִין בְּהוּ שְׁבַעַה רְהִיטִין. סְהַדִין סְהַדוּתָא וְלֹא קְיִימִין בְּדוּכְתִייהוּ. אֵילָנָא דְמַבְסָם יְתִיב בְּגוּ. בְּעַנְפוֹי אַחִידִין וּמְקַנְנִין צְפָרִיין. תַּחוּתוֹי תְּטַלֵּל חֵיוֹתָא דְשְׁלִיטָא בְּהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵי כְבִישִׁין, לְמִיָּהּ בְּשִׁבְעָה סְמִכִין סְחַרְגִיָּה, בְּאַרְבַּע חֵיוֹן, מְתַגְלָגְלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֵיוֹא דְרַהֲיט בְּשׁ"ע דְלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) מְדַלַּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבַעוֹת. זְנַבִּיָּה פּוֹמִיָּה,

בְּשַׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרִין גִּיסִין. פֶּד נְטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד לְתַלְת רוחין. כְּתִיב וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לִנְעַר עַל פִּי דַרְפוּ. לִנְעַר הַיְדוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְיָ. וְאֵינְנוּ, בְּשֵׁם זֶה, פִּי לְקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשֵׁמוֹ. תַּלְת בְּתַי דִּינִין, אַרְבַּע אֵינּוּן. אַרְבַּע בְּתַי דִּינִין דְלַעִילָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְכְתִיב, (ויקרא ט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל וּבְמִשׁוּרָה. דִּינָא קְשִׁיא. דִּינָא דְלֹא קְשִׁיא, דִּינָא בְּשַׁקוּלָא, דִּינָא דְלֹא בְּשַׁקוּלָא. דִּינָא רְפִיא. (דִּינָא) דְאַפִּילוּ לָא הָאֵי וְלֹא הָאֵי.

וְהָאֵי פִי הַחַל הָאָדָם לְרַב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. הַחַל הָאָדָם לְרַב. הֵינּוּ דְכְתִיב בְּשֵׁם וְגו', הָאָדָם דְלַעִילָא. וְכְתִיב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. (שמות לד) וּמִשָּׁה לָא יָדַע פִּי קָרְן עוֹר פְּנִי, הֵינּוּ דְכְתִיב, (בראשית ג) פְּתַנּוֹת עוֹר. קָרְן, דְכְתִיב, (שמואל א טז) וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת קָרְן הַשֶּׁמֶן. לִית מְשִׁיחָא אֶלָּא בְּקָרְן, (תהלים פט) וּבְשִׁמְךָ תָרוּם קַרְנֵנוּ. (תהלים קלב) שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרְן לְדוֹד. הֵינּוּ עֲשִׂירָא דְמַלְפָּא. וְאַתְיָא מִן יוֹבְלָא דְהִיא אֵימָא, דְכְתִיב, (יהושע ו) וְהָיָה בְּמִשׁוּף בְּקָרְן הַיּוֹבֵל. קָרְן פְּיוֹבְלָא אֲתַעֲטָר עֲשִׂירָא בְּאֵימָא. קָרְן, דְנְטִיל קָרְן וְרִיחַ לְאַתְבָּא רוחיה ליה.

וְהָאֵי קָרְן דִּיּוֹבְלָא הוּא. וְיּוֹבֵל ה'. וְה' נְשִׁיבָא דְרוּחָא לְכָלָא. וְכָלָא תִיַּיְבִין לְאַתְרֵייהוּ, דְכְתִיב, (ירמיה א) אָהָה יְיָ אֱלֹהִים, פֶּד אֲתַחְזִי ה' לַה', יְיָ אֱלֹהִים אֲתַקְרִי שֵׁם מְלֵא וְכְתִיב (ישעיה ב) וּנְשַׁגְּבִי יְיָ לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. (ס"א פד אֲתַחְזוֹר ה' לַה' וְאִסְתַּלַּק י' פּוֹרְעֵנוּתָא אֲתִי לְעַלְמָא וְאִי לֹא בְּשִׁבִיל אָדָם יַחֲוִי לָא אֲתַקְנִים עַלְמָא וְכָלָא אֲתַתְרַב וְעַל דָּא כְתִיב וּנְשַׁגְּבִי וְגו') עַל פֶּן סְתִים וְאַתְעֲטָר צְנִיעוּתָא דְמַלְפָּא, דְהֵינּוּ סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא. זַפְּאָה (נ"א לְמֵאן דְנִפְק וְנִדַע) לְמֵאן דְעָאֵל וְנִפְק וְנִדַע שְׁבִילוֹי וְאַרְחוּי.

(דף קע"ט ע"ב).